

สำเนา นิลบรรพ์, วัชร มีศิลป์, อัญชิษฐา นุ่มโต, จินตนา ช่างป่าดี และรุจิรา อาภาบุษยพันธ์ (2556) : ผลการบำบัดความคิดและพฤติกรรมของผู้ป่วยยาเสพติดที่เข้ารับการบำบัดรักษาในระยะฟื้นฟูสมรรถภาพ

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยกึ่งทดลอง (Quasi-Experimental Research) แบบสองกลุ่ม วัดผลก่อนและหลังการทดลอง (two group pretest-posttest design) มีวัตถุประสงค์เพื่อเปรียบเทียบความตั้งใจและความมั่นใจในการป้องกันการติดเชื้อของผู้ป่วยยาเสพติดที่เข้ารับการบำบัดในระยะฟื้นฟูสมรรถภาพ กลุ่มตัวอย่างเป็นผู้ป่วยติดเมทแอมเฟตามีนที่รับการบำบัดรักษาแบบผู้ป่วยในระยะฟื้นฟูสมรรถภาพ จำนวน 60 คน สุ่มเข้ากลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม กลุ่มละ 30 คน กลุ่มทดลองได้รับโปรแกรมการบำบัดความคิดและพฤติกรรมที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้น จำนวน 10 ครั้ง สัปดาห์ละ 1 ครั้งๆละ 1.30-2.00 ชั่วโมง เป็นเวลา 10 สัปดาห์ ร่วมกับโปรแกรมปกติ ส่วนกลุ่มควบคุมได้รับโปรแกรมปกติ เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ โปรแกรมการบำบัดความคิดและพฤติกรรม และแบบสอบถามความตั้งใจและความมั่นใจในการป้องกันการติดเชื้อ ตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือโดยตรวจสอบความตรงตามเนื้อหา (content validity) โดยผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 3 คน และนำมาหาความเชื่อมั่น (reliability) ได้เท่ากับ .86 และ .91 ตามลำดับ วิเคราะห์ข้อมูลด้วยสถิติเชิงพรรณนา ได้แก่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยความตั้งใจและความมั่นใจในการป้องกันการติดเชื้อระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมด้วยสถิติ independent T-test ผลการศึกษา พบว่า หลังการทดลองกลุ่มทดลองมีคะแนนเฉลี่ยความตั้งใจในการป้องกันการติดเชื้อแตกต่างจากกลุ่มควบคุม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05 ส่วนคะแนนเฉลี่ยความมั่นใจในการป้องกันการติดเชื้อแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

คำสำคัญ : การบำบัดความคิดและพฤติกรรม ผู้ป่วยติดเมทแอมเฟตามีน ยาเสพติด